

Adnexus decreto diei 18 maii, Prot. N. 229/20

**Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani
de memoria ad libitum sanctæ Faustinae Kowalska, virginis**

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALEM

OCTOBER

5 *S. Faustinae Kowalska, virginis*

IN MISSALE ROMANUM

Die 5 octobris

S. Faustinae Kowalska, virginis

*De Communi virginum: pro una virgine vel de Communi sanctarum: pro
religiosis.*

COLLECTA

Deus, qui sanctæ Faustinae munus tribuisti
immensas tuæ infinitæ misericordiæ divitias diffundendi,
ipsa intercedente nobis concede,
ut eius exemplo de tua bonitate plene confidere
atque caritatis opera generose perficere valeamus.
Per Dominum.

IN ORDINEM LECTIONUM MISSÆ

651a

Die 5 octobris

S. Faustinae Kowalska, virginis

De Communi virginum vel sanctarum.

LECTIO I **Eph 3**, 14-19, n. 740, 7.

PS. RESP. **Ps 102 (103)**, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18a, n. 739, 6.

ALLELUIA **Mt 11**, 28, n. 741, 5.

EVANG. **Mt 11**, 25-30, n. 742, 4.

IN LITURGIAM HORARUM

Die 5 octobris

S. FAUSTINÆ KOWALSKA, VIRGINIS

Nata anno 1905 in Glogowiec, in Polonia, brevem vitam suam Christo dicavit in Congregatione Sororum Beatæ Mariæ Virginis a Misericordia. Vocationem accipiens nuntiandi misericordem Dei amorem, in *Diario* animæ testimonium reliquit mysticæ suæ experientiæ et opus suscitavit ad Divinam Misericordiam in toto orbe terrarum nuntiandam et implorandam. Obiit Cracoviæ anno 1938.

De Communi virginum vel de Communi sanctarum: pro religiosis, præter sequentia:

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex homilía sancti Ioánnis Pauli papæ Secúndi in canonizatióne sanctæ Faustínæ hábita

(Acta Apostolicæ Sedis 92 [2000] 671-672).

Misericordiæ Christi nuntius

Máximo re vera hódie gáudio affícimur, cum vitam et testimónium Soróris Faustínæ Kowalska toti Ecclésiæ ut donum Divínium nostris tempóribus datum osténdimus. Nutu Divínæ Providéntiæ vita illíus húmilis fíliæ in terra Polóna natæ cum história sáeculi vicésimi, quod nuper prætériit, omníno coniúcta erat. Christus enim annis inter primum et secúndum bellum mundánum misericórdiæ Suæ núntium ei commísit. Qui memória tenet, qui testis ac párticeps fuit evéntuum illórum annórum horribiliúmque dolórum, quibus hómínes innumerábiles sunt affécti, bene novit, quam necessária fúerit Misericórdiæ Divínæ annuntiátio.

Iesus Soróri Faustínæ dixit: «Hómínes nullam quiétem invénient, donec ad misericórdiam meam cum fidúcia vertántur» (*Diarium*, p. 132). Per religiósam Polónam hic núntius Misericórdiæ Divínæ cum sáeculo vicésimo in perpétuum coniúctus est, quod sáeculum claudit secúndum millénnium et tértio millénnio viam áperit. Qui núntius novus non est, sed donum præcípuae illuminatiónis habéri potest, quæ iuvat nos Evangélium Paschæ subtílius amplécti, ut illud sicut rádium lucis homínibus nostræ ætátis ferámus.

Quid nobis anni adveniētes áfferent? Quod fiet futúrum hóm̄inis in terra? Id scire non datur. Certum est tamen quod præter nova próspera non déerunt pro dolor étiam experiētiæ dolorósæ. At lumen Misericórdiæ Divínæ, quod per charísma Soróris Faustínæ Deus mundo tamquam dénuo committere vóluit, humánas vias tértio millén̄nio illuminábit.

Necesse est tamen, ut hóm̄ines – sicut olim apóstoli – recípiant hódie in cenáculo históriæ Christum resuscitátum, qui post crucifixiónem vúlnera osténdit repetítque: *Pax vobis!* Necesse est, ut hóm̄ines se a Spír̄itu Sancto, quem Christus post resurrectionem dat eis, occupári atque pervádi concédant. Spír̄itus enim vúlnera cordis curat, muros díruit, qui nos a Deo et ívicem ab áltero dívidunt, effícítque, ut amóre Patr̄is et simul unitáte fratérna íterum gaudére possím̄us.

Christus dócuit nos «hóm̄inem non solum misericórdiam Dei ipsíus experíri et cónsequi, sed étiam vocátum esse, ut ipse áliis “misericórdem se præbéret”: *Beáti misericórdes, quóniam ipsi misericórdiam consequéntur* (Mt 5, 7)» (*Dives in misericordia*, 14). Iesus osténdit nobis multifárias vias misericórdiæ, quæ non solum peccáta remíttit, sed ómnibus necessitatibus humánis óbviat. Iesus se inclinávit in omnem misériam humánam, materiálem et spirituálem.

Núntius misericórdiæ Christi pέρvenit ad nos contínuo in gestu mánuum Eius, quas ad hóm̄inem doléntem tendit. Talem Christum vidit talémque homínibus ómnium continéntium prædicávit Soror Faustína, quæ cum Cracóviæ in monastério suo Lagievnicénsi latéret, vitam suam fecit hymnum in honórem misericórdiæ: *Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo* (Ps 89 [88], 2).

RESPONSORIUM

Ps 88 (89), 2; 102 (103), 8

R/. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, * in generatióem et generatióem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

V/. Miserátor et miséricors Dóminus, longánimis et multæ misericórdiæ. * In generatióem.

Oratio

Deus, qui sanctæ Faustínæ munus tribuísti imménsas tuæ infinítæ misericórdiæ divítias diffundéndi, ipsa intercedénte nobis concéde, ut eius exémplo de tua bonitáte plene confídere atque caritátis ópera generóse perfícere valeámus. Per Dóminum.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet ad diem 5 octobris primo loco elogium quod sequitur:

Sanctæ Faustínæ Kowalska, vírginis e Soróribus beátæ Mariæ Vírginis a Misericórdia, de mystério divínæ misericórdiæ patefaciéndo valde sollícitæ. Cracóviæ in Polónia pie in Dómino obdormívit.